

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1058/2018
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милован Марковић, адвокат из ..., против туженог ЕПС Дистрибуција Београд, Огранак Електродистрибуција Смедерево, Погон Велика Плана, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6200/17 од 25.10.2017. године, у седници од 24.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6200/17 од 25.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани П 1942/13 од 22.09.2016. године, ставом првим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име стицања без основа исплати 365.769,80 динара са законском затезном каматом од 19.04.2012. године до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 88.500 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6200/17 од 25.10.2017. године ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату износа од 365.769,80 динара са припадајућом законском затезном каматом и да му тужени накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјаног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 ... 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 18.04.2012. године тужени је у присуству тужиоца на његовом бројилу утврдио неовлашћену потрошњу електричне енергије, што је записнички констатовано. Тужени је извршио обрачун неовлашћене потрошње, а објекти тужиоца су искључени са напајања електричном енергијом.

Тужилац је дана 19.04.2012. године уплатио обрачунати износ и извршено је поновно прикључење струје, и поднета је кривична пријава против НН извршиоца због неовлашћене потрошње струје. Из налаза имишљења вештака произилази да тужилац није могао да помери каблове испод поклопца бројила јер није била оштећена пломба, а из налаза Електротехничког факултета у Чачку произилази да је тужени правилно обрачунао висину неовлашћене потрошње електричне енергије, умањено за износ колико је према налазу вештака била стварна потрошња електричне енергије за помоћну зграду која је неовлашћено напајана електричном енергијом.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев тужиоца за исплату на име стицања без основа одбијен као неоснован.

Наиме, из утврђеног чињеничног стања произилази да тужени није мимо законских услова објекте тужиоца неовлашћено искључио са напајања електричном енергијом, већ је поступао у складу са одредбама чл. 31. и 34. Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом, према којима се крајњем купцу може обуставити испорука електричне енергије у ситуацији када неовлашћено замени главни осигурач или уређај за ограничење снаге, те да у случају уочених неправилности оператер може да обавести купца и да му остави рок да неправилност отклони, или да је сам отклони. Бројило на коме је уочена неправилност и даље се водило на име покојног оца тужиоца, супротно члану 25. наведене Уредбе, а с обзиром да је утврђено неовлашћено коришћење електричне енергије, тужени је извршио обрачун утрошене електричне енергије сагласно члану 42. Уредбе, што је потврђено налазом и мишљењем вештака.

Из изнетог произилази да је неоснован ревизијски навод да је тужени мимо законских прописа објекте тужиоца неовлашћено искључио са напајања електричном енергијом. Чињеница да је радове на инсталацији извело стручно лице, а не тужилац или његов правни претходник, не представља основ за ослобађање тужиоца од одговорности за неовлашћену потрошњу електричне енергије, јер тужилац у току поступка није пружио доказе да су радови на његовом бројилу извршени без његовог знања и сагласности. С обзиром на наведено, правилан је закључак другостепеног суда да на страни туженог нема стицања без основа, у смислу члана 210. Закона о облигационим односима. Није од значаја за другачије пресуђење ревизијски навод да се у конкретном случају није могао применити Закон о енергетици („Службени гласник РС“ 145/14), јер из Уредбе о условима испоруке и снабдевања електричном енергијом, као и одговарајућих одредаба тада важећег Закона о енергетици („Службени гласник РС“ 57/11, 80/11) такође произилази неоснованост тужбеног захтева.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић